

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2544 ก). คู่มือการจัดกระบวนการเรียนรู้หน้าที่พลเมือง ศึกษารัฐ ระดับประถมศึกษา.

กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

———. (2544 ข). คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

———. (2546). ผังนโนทัศน์และการสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กิจจา ศรีสาม. (2544). การพัฒนาหนังสือแบบเรียนที่มีรูปแบบอักษร ขนาดอักษร และการวางแผนล้มน้ำตามความชอบของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เกยร์ วงศ์ก้อม. (2539). การศึกษาความสามารถด้านการอนุรักษ์จำนวนของเด็กปฐมวัยที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยใช้กิจกรรมการเล่นแบบบูรณาการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาศิลปศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

รายพร ธรรมนินทร์. (2526). พลศึกษาสำหรับคนพิการ. กรุงเทพฯ: เทพนิมิตรการพิมพ์.

jinarna ใบกาชยี. (2534). แนวการจัดทำหนังสือสำหรับเด็กอ่อน. กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาส์น.

จุฬาภรณ์ โสดะ. (2541). การสร้างบทเรียนโปรแกรม. วารสารส่งเสริมประสิทธิภาพการสอน, 7 (3), 1-7.

ชม ภูมิภาค. (2521). จิตวิทยาการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2523). เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อการศึกษา หน่วยที่ 1-5. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม. (2544). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาปรัชีดิธรรมและจริยศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชูศรี สนิทประชาร. (2525). *วิธีสอนในระดับประถมศึกษาตามแนวหลักสูตรใหม่*. กรุงเทพฯ:

วัชระการพิมพ์.

เชียรครี วิวิชสิริ. (2534). *จิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ไซบยศ เรืองสุวรรณ. (2533). *เทคโนโลยีการศึกษา: ทฤษฎีและการวิจัย*. กรุงเทพฯ: ไอเดียนสโตร์.

ณัฐกานต์ น้อยบัวพิพัช. (2542). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากบทเรียน ไฮเปอร์ทีกซ์ วิชา*

สังคมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา,

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ทวีศักดิ์ นามศรี. (2533). *การสร้างบทเรียนโปรแกรมประกอบรูปภาพและวัสดุถ่ายเส้น* เรื่อง

บทประยุกต์ วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา

มหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

บางแสน.

ธนาทิพ ฉัตรภูติ. (2545). *การคุณค่าปั่นในฐานะสื่อการเรียน*. สารบัญวิชาชีพ, 5(48), 30.

ธีระชัย บุญวนิชติ. (2532). *การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เส้นทางสู่อาจารย์ 3*. กรุงเทพฯ:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธารง ชูทัพ. (2545). *หนังสือในดวงใจของนักเรียน*. สารสารวิชาการ, 5(12), 1.

นิทัศน์ วีระโพธิ์ประสิทธิ์. (2545). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับนักเรียนที่มี*

ความบกพร่องทางการได้ยินด้วยวิธีการสื่อสารร่วม. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา

มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

นิพนธ์ ศุขปรีดี. (2528). *ໂສຕหัศนศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไอเดียนสโตร์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2537). *การพัฒนาการสอน*. กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาส์น.

บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2543). *นวัตกรรมการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ภาควิชา

เทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

บุญเชิด กิจุญ โภยอนันตพงษ์. (2527). *การทดสอบแบบอิงเกณฑ์: แนวคิดและวิธีการ*. กรุงเทพฯ:

O.S. PRINTING HOUSE.

เบญจนาค พระธานี. (2540). *การสอนพูดเด็กหูหนวกผู้ดี*. ขอนแก่น: ภาควิชาโสต ศอ นาสิก และ

ลาริงซ์วิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ประจิตร์ อภินันธุรักษ์ และมลิวัลย์ ธรรมแสง. (2529). *รายงานการวิจัย ความสามารถในการ*

จำแนกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยของเด็กหูหนวกโดยใช้ท่าแนะนำคำพูด. กรุงเทพฯ:

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

ประดับ เรืองมาลัย. (2524). หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

ประภาพร นุญธรรม. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการสอนแบบ โรเซ่น ไชน์.

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาศึกษาพิเศษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ปัญช พนผลาด. (2538). เอกสารคำสอน วิชา ศษ 361 วิธีสอนทั่วไป. ชลบุรี: ภาควิชาหลักสูตร และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

เบรื่อง กุญท. (2519). เทคนิคการเขียนบทเรียนโปรแกรม. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

พดุง อารยะวิญญา. (2539). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.

พรจันทร์ จันทวิมล และคณะ. (2540). การเขียนและจัดทำเลื่อนหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เอฟแอนด์ลิฟ เพรส.

พวงแก้ว โคงранนท์. (2530). บุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองอุดรธานี.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

พิมพ์พรพรรณ วรชุตินธร. (2542). จิตวิทยาเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.

เพ็ชรรัตน์ ก้าวหา. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสุนทรียภาพในการเรียนกิจกรรมนาฏศิลป์ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการเรียนกิจกรรมนาฏศิลป์โดยใช้คอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาศึกษาพิเศษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ภัทรา นิคมานนท์. (2543). การประเมินผลการเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: อักษรapiพัฒน์.

ภูมิศ ศิริรัตน์ตระกูล. (2538). การสร้างสไตล์เทปการ์ตูนประกอบการเรียนกู้มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่อง การป้องกันโรคติดต่อสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- นาลี จุฑา. (2544). การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ์.
- มลิวัลย์ ธรรมแสง. (ม.ป.ป.). องค์ประกอบสำคัญของการศึกษาพิเศษของเด็กหูหนวก. กรุงเทพฯ: กองการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ.
- เมธี ฟ้า. (2540). บทเรียนสำหรับประ同胞ภาพการดูแล เรื่อง จักรวาลและอวกาศ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ยุพิน พิพิธกุล และอรพรรณ ตันบรรจง. (2536). เทคโนโลยีในการผลิตสื่อการสอนคอมพิวเตอร์ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ยุภาพร สุนทรโจน์. (2542). การพัฒนาบทเรียนสำหรับประ同胞ภาพการดูแล เรื่อง จักรวาล ของ Hera กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: เอพี กราฟฟิกส์ ดีไซน์.
- รจนา บรรหารานนท์. (2528). เมื่อสูญเสียการจะทำอย่างไร. กรุงเทพฯ: ภาควิชาโสต ศศ นาสิก คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รัตนนา ฤชาฤทธิ์. (2534). การส่งเสริมและพัฒนาหนังสือการ์ตูนไทย. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- รุจิรา คุ้มเจริญ. (2528). ผลของรูปภาพแบบต่าง ๆ ที่มีผลต่อความคงทนในการเรียนรู้ของเด็กเรียนช้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลออ ชุดกิร และจิตต์โส อินท์โสพส. (2524). รายงานการวิจัย การเปรียบเทียบการพัฒนาการทำงานภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินร่วมกับเด็กปกติและที่เรียนชั้นพิเศษในระดับอนุบาล. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ วิทยาลัยครุศาสตร์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2528). หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.
- ลัดดา ศุขปรีดี. (2525). เทคโนโลยีการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภាតมพิมพ์.
- ลีนี่ หวานนท์. (2524). ความสำคัญของมือถือหากฎหมายในหลักสูตรสังคมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วันทนีย์ พันธชาติ. (2543). การพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกในการศึกษาพิเศษสำหรับนักเรียนพิการ. *ໄໂທ ທີ ປຣິທັສນ໌*, 7(7), 2.
- วารี ถิระจิตร. (2537). การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- 瓦沙那 ชาวนา. (2525). *เทคโนโลยีการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: กราฟฟิคอาร์ต.
- วไลลักษณ์ สุทธิเวสน์ราคุล. (2543). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศักดิ์ชัย เกียรตินาคินทร์. (2534). การส่งเสริมและพัฒนาหนังสือการ์ตูนไทย. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- . (2540). การเขียนและจัดทำสื่อหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เดิฟแอนด์ลิฟเพรส.
- ศิริพร ดาวะสุวรรณ. (2534). ผลของการใช้บทเรียนสำหรับชูปประกอบการ์ตูนวิชาคณิตศาสตร์กับนักเรียนโรงเรียนศึกษาสองคราที่หันมั้ยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- ศรียา นิยมธรรม. (2535). ความบกพร่องทางการได้ยินผลกระทบทางจิตวิทยาการศึกษาและสังคม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- สมนึก ฉุวรรณมูล. (2542). การพัฒนาบทเรียนสำหรับชูปประกอบภาพการ์ตูน เรื่อง ประชากรศึกษา กู้ภัยสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย.
- มหาสารคาม.
- สมบัติ ใจรุ่งเรืองพัฒนะ. (2542). การพัฒนาชุดการสอน เรื่อง "สิ่งสภาพติดให้ไทย" ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- สมสิทธิ์ วิจิตรพงศ์. (2527). กฎหมายชาวบ้าน. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลادพร้าว.
- สุชา จันทร์เอม. (2525). จิตวิทยาเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สุชาบดี ตัตตบุญ. (2525). กฎหมายในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- สุชน ขั่นฤทธิ์. (2544). การศึกษาการเรียนรู้จากการใช้สิ่งช่วยจำในทัศน์แบบให้หัวเรื่องและแบบให้ด้วยตัวเองที่มีค่าผลลัพธ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สุนันท์ สังข์อ่อง. (2526). สื่อการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โอดีียนสโตร์.
- สุพิช บุญชู. (2537). การเปรียบเทียบความสนใจและผลลัพธ์จากการเรียน กดุ่นสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิต เรื่อง การเมืองการปกครอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียน โดยการสอนด้วยหนังสือการ์ตูนกับที่เรียน โดยการสอนด้วยวิธีปักติ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- สุรangs โค้วตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- สุวิมล จักรแก้ว. (2534). การเปรียบเทียบผลลัพธ์จากการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง สมการและอสมการ ระหว่างกดุ่นที่เสริมการสอนด้วย บทเรียนโปรแกรมกับกุ่นที่เสริมการสอนด้วยบทเรียนการ์ตูน และกุ่นที่สอนปักติ โรงเรียนสายปัญญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา โนโลยี ทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2545). แนวทางการวัดและประเมินผล ใน ชั้นเรียน กดุ่นสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: สำนักนิเทศ และพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ: พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช.
- อัมพร พันธุ์พาณิชย์. (2537). ผลของการสอนด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์กราฟฟิกที่มีต่อความ สามารถในการออกแบบลายกระเบื้องของนักเรียนหูหนวก โรงเรียนเศรษฐเสถียร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุบลรัตน์ เพียงสถิติ. (2530). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: กิจจันทร์การพิมพ์.
- อเนก เพียรอนุกูลบุตร. (2527). การวัดและประเมินผลทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ป.สัมพันธ์พาณิชย์.
- เออนก รัตน์ปิยะภากรณ์. (2534). การส่งเสริมและพัฒนาหนังสือการ์ตูนไทย. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- Gayle, R.L. (1985). *The cognitive processing and cueing systems used by young hearing impaired children when spelling*. Missouri: University of Columbia.

- Harold, J.A., & Griffith, P.L. (1986). The instruction patterns of two fourth - grade spelling classes. *American Annals of the Deaf*, 13, 331-338.
- Moore, H.D. (1987). *An interpretation of the writing process and written language strategies used by a selected group of hearing impaired children*. Missouri: University of Columbia.